

UOHSX007SBNZ

ÚŘAD PRO OCHRANU HOSPODÁŘSKÉ SOUTĚŽE

ROZHODNUTÍ

Č. j.: ÚOHS-S0450/2015/VZ-39069/2015/553/VDy

Brno: 12.11.2015

Úřad pro ochranu hospodářské soutěže příslušný podle § 112 zákona č. 137/2006 Sb., o veřejných zakázkách, v rozhodném znění, ve správním řízení zahájeném dne 27. 7. 2015 z moci úřední, jehož účastníkem je

- zadavatel — Ústav přístrojové techniky AV ČR, v. v. i., IČO 680 81 731, se sídlem Královopolská 62/147, 612 64 Brno

ve věci možného spáchání správního deliktu podle § 120 odst. 1 písm. a) zákona č. 137/2006 Sb., o veřejných zakázkách, v rozhodném znění, zadavatelem při zadání veřejné zakázky „Laboratorní a kancelářský nábytek“ zadávané v otevřeném řízení, jehož Oznámení o zakázce bylo uveřejněno v Informačním systému o veřejných zakázkách dne 2. 4. 2012 pod evidenčním číslem zakázky 212342, na kterou byla dne 6. 7. 2012 uzavřena Smlouva o dílo č. 107/12 se sdružením, jehož vedoucím účastníkem byla společnost MERCI, s.r.o., IČO 469 66 447, se sídlem Hviezdoslavova 1192/55b, 627 00 Brno, a účastníkem sdružení II. byla společnost Dřevozpracující výrobní družstvo, IČO 000 30 520, se sídlem Stromořadí 1098, 675 51 Jaroměřice nad Rokytnou,

rozhodl takto:

I.

Zadavatel — Ústav přístrojové techniky AV ČR, v. v. i., IČO 680 81 731, se sídlem Královopolská 62/147, 612 64 Brno, se dopustil správního deliktu podle § 120 odst. 1 písm. a) zákona č. 137/2006 Sb., o veřejných zakázkách, v rozhodném znění, tím, že nedodržel zásadu zákazu diskriminace stanovenou v § 6 citovaného zákona,

v návaznosti na § 98 odst. 1 citovaného zákona, čímž omezil okruh možných dodavatelů, neboť nerozdělil veřejnou zakázku na části, a to na část spočívající v dodávce laboratorního nábytku a na část spočívající v dodávce kancelářského nábytku, ačkoliv povaha předmětu veřejné zakázky takového rozdělení na části připouštěla, a zároveň rozdělení veřejné zakázky na části nebránilo ustanovení § 13 odst. 3 citovaného zákona, přičemž tím mohl podstatně ovlivnit výběr nejvhodnější nabídky, a dne 6. 7. 2012 uzavřel s vybraným uchazečem společností MERCI, s.r.o., IČO 469 66 447, se sídlem Hviezdoslavova 1192/55b, 627 00 Brno, jakožto vedoucím účastníkem sdružení a společností Dřevozpracující výrobní družstvo, IČO 000 30 520, se sídlem Stromořadí 1098, 675 51 Jaroměřice nad Rokytnou, jakožto účastníkem sdružení II., smlouvu na realizaci uvedené veřejné zakázky.

II.

Za spáchání správního deliktu uvedeného ve výroku I. se zadavateli — Ústav přístrojové techniky AV ČR, v. v. i., IČO 680 81 731, se sídlem Královopolská 62/147, 612 64 Brno - podle § 120 odst. 2 písm. a) zákona č. 137/2006 Sb., o veřejných zakázkách, v rozhodném znění, ukládá

pokuta ve výši 30 000 Kč (třicet tisíc korun českých).

Pokuta je splatná do dvou měsíců od nabytí právní moci tohoto rozhodnutí.

ODŮVODNĚNÍ

1. Úřad pro ochranu hospodářské soutěže (dále jen „Úřad“), který je podle § 112 zákona č. 137/2006 Sb., o veřejných zakázkách, v rozhodném znění (dále jen „zákon“), příslušný k dohledu nad postupem zadavatele při zadávání veřejných zakázek a soutěži o návrh a k projednání správních deliktů podle tohoto zákona, včetně ukládání sankce za jejich spáchání, obdržel dne 14. 10. 2013 podnět týkající se postupu zadavatele — Ústav přístrojové techniky AV ČR, v. v. i., IČO 680 81 731, se sídlem Královopolská 62/147, PSČ 612 64 Brno (dále jen „zadavatel“) — při zadávání veřejné zakázky „Laboratorní a kancelářský nábytek“ v otevřeném řízení, jehož Oznámení o zakázce bylo uveřejněno v Informačním systému o veřejných zakázkách uveřejněno dne 2. 4. 2012 pod evidenčním číslem zakázky 212342 (dále jen „veřejná zakázka“).
2. V obdrženém podnětu byl napadán postup zadavatele v uvedeném zadávacím řízení spočívající v nezákonném vymezení předmětu veřejné zakázky, když zadavatel zahrnul do předmětu veřejné zakázky jak dodání kancelářského nábytku, tak i dodání laboratorního nábytku, ačkoliv tato plnění měla být poptávána samostatně. Tímto postupem (nerozdělením veřejné zakázky na části) mělo dojít k omezení hospodářské soutěže tím, že zadavatel fakticky vyloučil z účasti v zadávacím řízení okruh způsobilých dodavatelů. Pisatel podnětu dovodil, že uvedeným postupem mohlo dojít k porušení § 6 zákona.
3. V rámci řízení o podnětu si Úřad vyžádal dopisem pod č. j. ÚOHS-P945/2013/VZ-21178/2013/532/IHa dne 31. 10. 2013 od zadavatele dokumentaci o předmětné veřejné zakázce a vyjádření zadavatele k obsahu podnětu, přičemž z obdržené dokumentace a vyjádření zadavatele zjistil následující skutečnosti.

4. Zadavatel zahájil zadávací řízení dne 30. 3. 2012 odesláním formuláře „Oznámení o zakázce“, které bylo ve Věstníku veřejných zakázek uveřejněno dne 2. 4. 2012 pod evidenčním číslem zakázky 212342 (dále jen „Oznámení o zakázce“).
5. Z bodu IV.3.4) Oznámení o zakázce „Lhůta pro doručení nabídek nebo žádostí o účast“ a bodu 6.1. zadávací dokumentace vyplývá, že lhůta pro podání nabídek byla stanovena do 23. 5. 2012.
6. Z bodu II.1.5) Oznámení o zakázce „Stručný popis zakázky nebo nákupu(ů)“ a z bodu 7.5.1 zadávací dokumentace „Popis předmětu veřejné zakázky“ vyplývá, že předmětem veřejné zakázky byla výroba, dodávka a montáž laboratorního a kancelářského nábytku a dalšího vybavení podle „Projektů pro stavu Aplikační a vývojové laboratoře pokročilých mikrotechnologií a nanotechnologií“.
7. Dle bodu 7.5.1. „Zadávacích podmínek“ byla předmětem veřejné zakázky výroba, dodávka, doprava a montáž laboratorního a kancelářského nábytku a dalšího vybavení v podrobné specifikaci dle „Projektů pro stavu Aplikační a vývojové laboratoře pokročilých mikrotechnologií a nanotechnologií“.
8. Dle bodu 11.1.8) „Části zakázky“ Oznámení o zakázce, jakož i podle bodu 7.5.6. „Zadávacích podmínek, nebyla předmětná veřejná zakázka rozdělena na části ve smyslu ustanovení § 98 zákona.
9. Podle bodu 6.1.3. „Kvalifikační dokumentace“, která je přílohou č. 1 „Zadávacích podmínek“, zadavatel k prokázání technických kvalifikačních předpokladů dle § 56 odst. 1 zákona po uchazečích požadoval předložení seznamu referenčních zakázek a příslušných osvědčení osvědčujících, že uchazeč za poslední 3 roky realizoval minimálně 5 referenčních zakázek spočívajících v dodávce kancelářského nábytku ve finančním objemu alespoň 3 mil. Kč bez DPH za každou z těchto zakázek a dále pak 5 referenčních zakázek spočívajících v dodávce laboratorního nábytku ve finančním objemu alespoň 4 mil. Kč bez DPH za každou z těchto referenčních zakázek.
10. Dle bodu II.2.1) Oznámení o zakázce „Celkové množství nebo rozsah“ byla zadavatelem stanovena předpokládaná hodnota veřejné zakázky na 6 100 000 Kč bez DPH.
11. Z „Protokolu o otevírání obálek“ ze dne 23. 5. 2012 vyplývá, že zadavatel ve lhůtě pro podání nabídek, obdržel 1 nabídku, a to od sdružení dodavatelů s názvem „MERCİ-DVD Jaroměřice n. Rok“, sestávajícího ze společnosti MERCİ, s.r.o., IČO 46966447, se sídlem Hviezdoslavova 1192/55b1 PSČ 627 00 Brno, a společnosti Dřevozpracující výrobní družstvo, IČO 00030520, se sídlem Stromořadí 1098, PSČ 675 51 Jaroměřice nad Rokytnou (společně dále jen „vybraný uchazeč“). Nabídku předloženou vybraným uchazečem komise pro otevírání obálek shledala jako úplnou ve smyslu § 71 odst. 8 zákona.
12. Z „Protokolu o posouzení kvalifikace“ ze dne 4. 6. 2012 vyplývá, že vybraný uchazeč v souladu s § 59 zákona prokázal splnění kvalifikace.
13. Jak vyplývá ze „Zprávy o posouzení a hodnocení nabídek“ ze dne 4. 6. 2012 hodnotící komise dle § 79 odst. 6 zákona neprovedla hodnocení předložené nabídky, jelikož by hodnotila nabídku pouze jednoho uchazeče. Nabídka vybraného uchazeče splnila požadavky zadavatele.

14. Z „Oznámení zadavatele o výběru nejvhodnější nabídky“ ze dne 4. 6. 2012 vyplývá, že zadavatel rozhodl o výběru nejvhodnější nabídky předložené vybraným uchazečem. Hodnotící komise doporučila zadavateli s vybraným uchazečem uzavřít smlouvu na plnění veřejné zakázky.
15. Dne 6. 7. 2012 uzavřel zadavatel s vybraným uchazečem Smlouva o dílo č. 107/12.
16. Součástí dokumentace o veřejné zakázce byl taktéž přehled dodavatelů, kteří si v průběhu lhůty pro podání nabídek požádali o poskytnutí zadávací dokumentace. Vzhledem ke skutečnosti, že nabídku podal pouze jeden uchazeč, ovšem o zadávací dokumentaci požádalo a následně si ji vyzvedlo 5 dodavatelů, Úřad si v rámci šetření podnětu (před zahájením správního řízení) vyžádal vyjádření dodavatelů, kteří obdrželi od zadavatele zadávací dokumentaci, ale již nepodali nabídku na předmětnou veřejnou zakázku. Těmto dodavatelům Úřad položil otázku týkající se předmětu veřejné zakázky v následujícím znění: *„Pokud by zadavatel rozdělil předmětnou veřejnou zakázku na části ve smyslu § 98 zákona, tj. na část A ‚Laboratorní nábytek‘ a na část B ‚Kancelářský nábytek‘, podala by Vaše společnost nabídku na některou z jejích částí, popř. na kterou?“*.
17. Úřad obdržel dne 2. 12. 2013 vyjádření společnosti MY DVA group a.s., Středisko Praha, IČO 290 30 684, se sídlem Osadní 28, 170 00 Praha 7 (dále jen „MY DVA group a.s.“). V odpovědi na otázku tento dodavatel uvedl, že v případě, že by byla zakázka rozdělena na dvě části, nejspíše by prioritně usiloval o zpracování nabídky na část B (Kancelářský nábytek).
18. Úřad dále obdržel dne 2. 12. 2013 vyjádření společnosti HANYKO Praha s.r.o., IČO 64940152, se sídlem Křížová 1018/6, 150 00 Praha 5 (dále jen „HANYKO Praha s.r.o.“). V odpovědi na otázku společnost uvedla, že by určitě více zvažovali účast v soutěži, kdyby byla rozdělena, neboť jako specializovaný dodavatel laboratorního nábytku musí mít pro kancelářský nábytek subdodavatele, což přináší řadu nevýhod.
19. Úřad dále obdržel dne 2. 12. 2013 vyjádření společnosti ENVINET a.s., IČO 255 06 331, se sídlem Modřínova 1094, 674 01 Třebíč (dále jen „ENVINET a.s.“) V odpovědi na otázku společnost uvedla, že důvodem pro nepodání nabídky byla skutečnost, že zadavatel sloučil dodávku laboratorního a kancelářského nábytku dohromady. V případě, že by byla předmětná veřejná zakázka rozdělena na dvě části, podal by nabídku na část A - laboratorní nábytek.
20. Oslovený dodavatel společnost INTERIER ŘÍČANY a.s., IČO 281 62 471, se sídlem V Chotejně 4, PSČ 102 00 Praha 10 (dále jen „INTERIER ŘÍČANY a.s.“), Úřadu své vyjádření k zaslanému dotazu nezaslal.
21. Úřad si rovněž vyžádal vyjádření i dalších 4 vybraných dodavatelů, kteří se specializují na dodávku nábytku, konkrétně společnosti BS Vsetín, s.r.o., IČO 47973749, se sídlem 4. května 870, 755 01 Vsetín, VERKON s.r.o., IČO 62968041, se sídlem Julia Mařáka 1274, 25001 Brandýs nad Labem – Stará Boleslav, LABOR – KOMPLET, s.r.o., IČO 25781057, se sídlem Hlívická 416/24, PSČ 181 00 Praha 8 a PROFIL NÁBYTEK, a.s., IČO 48202118, se sídlem Hradská 280, 39601 Humpolec, dotazem, zda by byli schopni realizovat dodávku části předmětu plnění předmětné veřejné zakázky, tj. dodávku některých vybraných kusů

laboratorního a kancelářského nábytku dle specifikací uvedených v příloze žádosti o vyjádření, zkopírovaných ze zadávacích podmínek předmětné veřejné zakázky.

22. Na základě zaslání dotazu Úřad obdržel dne 24. 2. 2015 vyjádření společnosti PROFIL NÁBYTEK, a.s., IČ 48202118, se sídlem Hradská 280, 396 01 Humpolec (dále jen „PROFIL NÁBYTEK a.s.“), kde v odpovědi na výše uvedenou žádost uvedla, že by byla schopna část předmětu plnění předmětné veřejné zakázky specifikovanou v příloze žádosti o vyjádření realizovat s tím, že laboratorní nábytek by dodávala prostřednictvím subdodavatele, který se na tuto výrobu specializuje.
23. Na základě výše uvedených skutečností získal Úřad pochybnost, zda se zadavatel nedopustil správního deliktu podle § 120 odst. 1 písm. a) zákona tím, že nedodržel zásadu zákazu diskriminace stanovenou v § 6 zákona v návaznosti na § 98 odst. 1 zákona tím, že omezil okruh možných dodavatelů, neboť nerozdělil předmětnou veřejnou zakázku na části, ačkoliv povaha předmětu veřejné zakázky rozdělení na části připouštěla a zároveň rozdělení veřejné zakázky na části nebránilo ustanovení § 13 odst. 3 zákona, přičemž tím mohl podstatně ovlivnit výběr nejvhodnější nabídky, když se lze domnívat, že v případě rozdělení veřejné zakázky na části mohl obdržet nabídky dalších dodavatelů, kteří by nabídli výhodnější podmínky realizace předmětné veřejné zakázky. Z tohoto důvodu Úřad zahájil správní řízení z moci úřední vedené pod sp. zn. S0450/2015/VZ ve věci přezkoumání úkonů zadavatele učiněných ve veřejné zakázce.

I. Řízení před správním orgánem

24. Účastníkem správního řízení je podle § 116 zákona zadavatel.
25. S ohledem na povahu zadavatele (veřejná výzkumná instituce) se Úřad nejprve zabýval otázkou, zda zadavatel naplňuje definici veřejného zadavatele podle zákona, přičemž k zodpovězení této otázky je nutno vycházet z ust. § 2 odst. 2 zákona.
26. Podle § 2 odst. 2 zákona je veřejným zadavatelem
  - Česká republika,
  - státní příspěvková organizace,
  - územní samosprávný celek nebo příspěvková organizace, u níž funkci zřizovatele vykonává územní samosprávný celek,
  - jiná právnická osoba, pokud
    - byla založena či zřízena za účelem uspokojování potřeb veřejného zájmu, které nemají průmyslovou nebo obchodní povahu, a
    - je financována převážně státem či jiným veřejným zadavatelem nebo je státem či jiným veřejným zadavatelem ovládána nebo stát či jiný veřejný zadavatel jmenuje či volí více než polovinu členů v jejím statutárním, správním, dozorním či kontrolním orgánu.
27. Podle § 3 odst. 1 zákona č. 341/2005 Sb., o veřejných výzkumných institucích, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon č. 341/2005 Sb.“), je veřejná výzkumná instituce zřízena dnem vydání zřizovací listiny zřizovatelem. Zřizovací listina se vydává

i při vzniku veřejné výzkumné instituce splynutím (§ 11 odst. 3 a 4 zákona č. 341/2005 Sb.) a rozdělením (§ 11 odst. 5 a 6 zákona č. 341/2005 Sb.).

28. Podle § 4 odst. 1 zákona č. 341/2005 Sb. veřejná výzkumná instituce vzniká dnem, ke kterému je zapsána do rejstříku veřejných výzkumných institucí.
29. Podle „Zřizovací listiny Ústavu přístrojové techniky AV ČR, v. v. i. ze dne 28. 6. 2006, č. j.: K-541/P/06, účinné ode dne 1. 1. 2007, kdy byla zapsána do rejstříku veřejných výzkumných institucí, zřizovatelem zadavatele je Akademie věd České republiky – organizační složka státu, IČO 60165171, se sídlem Národní 1009/3, PSČ 110 00 Praha.
30. Podle § 2 odst. 1 zákona č. 341/2005 Sb. je veřejná výzkumná instituce právnickou osobou, jejímž hlavním předmětem činnosti je výzkum, včetně zajišťování infrastruktury výzkumu, vymezený zákonem o podpoře výzkumu, vývoje a inovací. Veřejná výzkumná instituce svou hlavní činností zajišťuje výzkum podporovaný zejména z veřejných prostředků v souladu s podmínkami pro poskytování veřejné podpory stanovenými právem Evropských společenství.
31. Podle čl. III, odstavce 1., zřizovací listiny je hlavním účelem činnosti zadavatele vědecký výzkum fyzikálních metod studia hmoty, speciálních technologií a nových přístrojových principů a přispívání k využití jeho výsledků a zajišťování infrastruktury výzkumu. Dále pak v čl. III odst. 2 zřizovací listiny zadavatele je uvedeno, že jeho hlavním předmětem činnosti je vědecký výzkum v oblasti metodologie studia fyzikálních vlastností hmoty, především v oblastech nukleární magnetické rezonance, elektronové mikroskopie a mikroanalýzy, kvantové generace světla a měření a zpracování biosignálů, výzkum a konstrukce vědeckých přístrojů a jejich částí a výzkum speciálních technologií a metod zpracování dat. Svou činností přispívá ke zvyšování úrovně poznání a vzdělanosti a k využití výsledků vědeckého výzkumu v praxi.
32. S ohledem na výše uvedené je zřejmé, že zadavatel je jinou právnickou osobou, která byla zřízena za účelem uspokojování potřeb veřejného zájmu, které nemají průmyslovou nebo obchodní povahu, jelikož provádění výzkumu v oblasti fyzikálních metod pro Akademii věd České republiky lze zcela nepochybně označit za potřebu veřejného zájmu, která není průmyslové ani obchodní povahy.
33. K tomu, aby bylo možno konstatovat, zda zadavatel je či není veřejným zadavatelem ve smyslu § 2 odst. 2 písm. d) zákona, je dále nutno ověřit, zda zadavatel rovněž naplňuje alespoň jednu ze tří podmínek uvedených v § 2 odst. 2 písm. d) bod 2. zákona.
34. Podle § 16 odst. 1 zákona č. 341/2005 Sb. jsou orgány veřejné výzkumné instituce
  - ředitel,
  - rada instituce,
  - dozorčí rada.
35. Podle § 17 odst. 1 písm. a) zákona č. 341/2005 Sb. je statutárním orgánem veřejné výzkumné instituce ředitel, kterého dle § 17 odst. 2 zákona č. 341/2005 Sb. jmenuje zřizovatel na návrh rady instituce předložený na základě výběrového řízení.
36. Podle § 19 odst. 4 zákona č. 341/2005 Sb. členy dozorčí rady včetně jejího předsedy a místopředsedy, který zastupuje předsedu v době jeho nepřítomnosti,

jmenuje a odvolává zřizovatel tak, aby v ní byli přiměřeně zastoupeni zejména zástupci zřizovatelů, popřípadě zaměstnanci veřejné výzkumné instituce.

37. Z uvedeného vyplývá, že veřejný zadavatel, kterým je v daném případě Akademie věd České republiky, jakožto zřizovatel zadavatele, který je prokazatelně veřejným zadavatelem ve smyslu § 2 odst. 2 písm. a) zákona, jmenuje více než polovinu členů v jejím statutárním orgánu (jmenuje ředitele) a dozorčím orgánu (jmenuje členy dozorčí rady).
38. S ohledem na vše výše uvedené Úřad konstatuje, že zadavatel je veřejným zadavatelem ve smyslu § 2 odst. 2 písm. d) zákona.
39. Zahájení správního řízení oznámil Úřad zadavateli pod č. j. ÚOHS-S0450/2015/VZ-19723/2015/500/VDy dne 27. 7. 2015, ve kterém účastníka řízení seznámil se zjištěnými skutečnostmi, které budou podkladem pro rozhodnutí. Současně Úřad účastníku řízení usnesením č. j. ÚOHS-S0450/2015/VZ-19726/2015/500/VDy z téhož dne stanovil lhůtu, v níž mohl navrhnout důkazy či činit jiné návrhy, a lhůtu, ve které se mohl vyjádřit k podkladům rozhodnutí.
40. Dne 27. 7. 2015, kdy bylo oznámení o zahájení správního řízení doručeno zadavateli, bylo podle § 113 zákona zahájeno správní řízení.

II. Vyjádření zadavatele ze dne 7. 8. 2015

41. Dne 7. 8. 2015 Úřad obdržel vyjádření zadavatele k Oznámení o zahájení správního řízení č. j.: ÚOHS-S0450/2015/VZ-19723/2015/500/VDy ze dne 27. 7. 2015, ve kterém zadavatel uvedl následující skutečnosti.
42. Nejprve k povinnosti rozdělit předmětnou veřejnou zakázku na dvě části zadavatel uvedl, že zákon ponechává na rozhodnutí zadavatele, zda rozdělí veřejnou zakázku na části či nikoliv a to s ohledem na dodržení všech zásad dle § 6 zákona, když současně žádná zákonná povinnost dělení předmětu veřejných zakázek ze zákona pro zadavatele nevyplývá. Zadavatel také uvedl, že „naprostá většina“ veřejných zakázek by zcela jistě šla rozdělit na části, jelikož to povaha jejich předmětu připouští a odkázal na příklad výstavby vícepodlažního bytového domu s úpravou okolí, kdy tuto lze rozdělit na část sadové úpravy, zpevněné parkovací plochy, venkovní osvětlení, výtahy atd. Dále pak zadavatel odkázal na povinnost zadavatele postupovat s péčí řádného hospodáře a omezovat závazkové vztahy na minimum z důvodu odpovědnosti, záruk apod.
43. Zadavatel dále k šetřenému případu na svou obhajobu uvedl, že jeho úkolem bylo realizovat dodávku, která měla splnit požadavek vybavit nově zbudované laboratoře nábytkem. Dále uvedl, že v předmětných objektech se nachází jak laboratorní tak kancelářské prostory, což dále s ohledem na předmět jeho činnosti znamená, že se oba druhy prostorů prolínají, či na sebe bezprostředně navazují a současně se zde nacházejí místnosti, u kterých nelze jednoznačně určit, zda se jedná o místnosti laboratorní či kancelářské. V rámci tohoto tvrzení dále zadavatel odkázal na pavilon magnetické rezonance (budova H), kde je zaveden smíšený provoz kanceláře a laboratoře dohromady a část nábytku (např. kontejner na kolečkách nebo laboratorní či kancelářská židle), jsou reálně společné pro oba provozy. Z výše uvedených důvodů

a z důvodu důrazu na estetickou jednotnost a variabilitu kompletní dodávky se zadavatel rozhodl pořídit celé požadované plnění od jednoho dodavatele.

44. Závěrem k tomuto bodu zadavatel uvedl, že z jeho hlediska bylo žádoucí pořídit veškerou dodávku nábytku od jednoho dodavatele i z důvodu předcházení možných časových, koordinačních či organizačních potíží při vyvorkování, dodávce a následné instalace jednotlivých druhů předmětného nábytku. Současně pak zadavatel uvedl, že při rozdělení předmětné veřejné zakázky by byl nucen zajistit službu koordinátora dodávek, což by mělo za následek neúčelné vynaložení dalších finančních prostředků.
45. Zadavatel v další části svého vyjádření zpochybnil relevantnost vyjádření Úřadem dotazovaných dodavatelů, kteří si vyzvedli zadávací dokumentaci, ovšem již nepodali nabídku. Nejprve vyjádření společnosti MY DVA group a.s., Středisko Praha, IČO 290 30 684, se sídlem Osadní 28, 170 00 Praha 7 považuje zadavatel za neurčité, jelikož tento dodavatel uvedl, že „prioritně“ by usiloval o část veřejné zakázky týkající se kancelářského nábytku – což zadavatel považuje za zavádějící, jelikož taková odpověď nevylučuje snahu dodavatele samotného, či ve spojení s jiným usilovat také o část veřejné zakázky týkající se laboratorního nábytku. Toto vyjádření tak zadavatel nepovažuje za prokazatelně osvědčující pochybnosti Úřadu o spáchání správního deliktu. Obdobně zavádějící zadavatel považuje také vyjádření společnosti HANYKO Praha, s.r.o., IČO 64940152, se sídlem Křížová 1018/6, 150 00 Praha 5, jelikož konstatování, že by jako dodavatel laboratorního nábytku v takovém případě více uvažoval o účasti v soutěži, považuje za značně neurčité a nevyplývá z něj skutečnost, že by nerozdělením předmětné veřejné zakázky na části byl tento dodavatel jakkoliv diskriminován či omezen a současně sám dodavatel v tomto svém vyjádření připustil možnost použití subdodavatele.
46. Dle zadavatele tak závěry Úřadu o vlivu „nerozdělení“ předmětu veřejné zakázky potvrzuje pouze vyjádření společnosti ENVINET a.s., IČO 255 06 331, se sídlem Modřínova 1094, 674 01 Třebíč, která jednoznačně uvedla, že důvodem pro nepodání nabídky byla skutečnost, že zadavatel sloučil dodávku laboratorního a kancelářského nábytku dohromady. V případě, že by byla předmětná veřejná zakázka rozdělena na dvě části, podala by společnost nabídku na část spočívající v dodávce laboratorního nábytku.
47. Dále pak v této části vyjádření zadavatel uvedl, že jedinou logicky správnou odpovědí je odpověď společnosti PROFIL NÁBYTEK, a.s., IČO 48202118, se sídlem Hradská 280, 396 01 Humpolec, která současně prokazuje nediskriminační postup zadavatele a dodržení všech zásad dle § 6 zákona.
48. K postupu Úřadu spočívajícím v oslovení dodavatelů pak zadavatel uvedl, že z celkového počtu 7 oslovených dodavatelů pouze jediný (společnost ENVINET a.s.) jednoznačně odpověděl, že by v případě rozdělení předmětu veřejné zakázky na části podal nabídku na jednu samostatnou část.
49. Zadavatel dále uvedl, že obdobně jako Úřad oslovil dne 29. 7. 2015 6 dodavatelů s žádostí o odpovědi na následující otázky:

„Považujete z pohledu vaší společnosti skutečnost, že zadavatel nerozdělil předmět zadávané veřejné zakázky na dvě samostatné části (tedy na část A Laboratorní nábytek a část B

Kancelářský nábytek) ve smyslu § 98 zákona č. 137/2006 Sb., o veřejných zakázkách, ve znění pozdějších předpisů za diskriminační?“

„Cítila by se vaše společnost jako potencionální dodavatel v obdobném zadávacím řízení omezena skutečností, že zadavatel nerozdělil předmět zadávané veřejné zakázky na dvě výše uvedené samostatné části?“.

50. Společnost Dřevojas, výrobní družstvo, IČO 42193940, se sídlem Pražská 2060/50, PSČ 568 02 Svitavy (dále jen „DŘEVOJAS výrobní družstvo“) na zadavatelem položené otázky dopisem ze dne 5. 8. 2015 odpověděla, že nepovažuje nerozdělení předmětu veřejné zakázky za diskriminační, jelikož se jedná o standartní postup zadavatelů, kdy je nabízeno více druhů nábytku v rámci jedné zakázky a dále pak, že by se nerozdělením předmětné veřejné zakázky necítila být omezena.
51. Společnost TOKA s.r.o., IČO 25518526, se sídlem Štursova 9/5, PSČ PSČ 61600 Brno – Žabovřesky (dále jen „TOKA s. r. o.“) na zadavatelem položené otázky dopisem ze dne 6. 8. 2015 odpověděla, že nerozdělení předmětu veřejné zakázky na dvě samostatné (laboratorní a kancelářský nábytek) nepovažuje za diskriminační a s takovým postupem se již několikrát setkala a současně by se tímto postupem zadavatele necítila být omezena.
52. Dále pak společnost NADOP-VÝROBA NÁBYTKU, a.s., IČO 63469863, se sídlem Zahradní /1a, PSČ 66444 Ořechov (dále jen „NADOP-VÝROBA NÁBYTKU a. s.“) na zadavatelem položené otázky dopisem ze dne 7. 8. 2015 odpověděla, že nerozdělení předmětu veřejné zakázky nepovažuje za diskriminační a s takovým postupem se již několikrát setkala a současně by se tímto postupem zadavatele necítila být omezena.
53. Dále pak společnost HEZKÝ DOMOV s.r.o., IČO 25586246, se sídlem Za Vodojemem 22, PSČ PSČ 64200 Brno (dále jen „HEZKÝ DOMOV s.r.o.“) nedatovaným dopisem uvedla, že nerozdělení předmětu veřejné zakázky nepovažuje za diskriminační a to z důvodu že prodejci nábytku ne vždy umí pokrýt požadavky zadavatele a tudíž je běžné využívat v takovém případě subdodavatele. Z tohoto důvodu se taktéž postupem zadavatele společnost necítí být omezena.
54. Společnost POTRUSIL s.r.o., IČO 25310119, se sídlem Hybešova 1647/51, PSČ 66451 Šlapanice (dále jen „POTRUSIL s.r.o.“) na dotaz zadavatele dopisem ze dne 30. 6. 2015 odpověděla, že zadání předmětné veřejné zakázky nepovažuje za diskriminační ani nějak omezující, jelikož skoro ve všech 100 % případech je společnost zvyklá spolupracovat se subdodavatelem.
55. Posledním osloveným byla společnost HASPO SYSTEM s.r.o., IČO 62619624, se sídlem Mírová čp. 454, PSČ 33033 Touškov (dále jen „HASPO SYSTÉM s.r.o.“), která na dotaz zadavatele odpověděla, že v nerozdělení předmětu veřejné zakázky nespátřuje žádnou diskriminaci, jelikož se v zadávacích řízeních běžně různé druhy nábytku slučují. Dle dotazu zadavatele by se dále tato společnost necítila být omezená, jelikož by na některou z částí veřejné zakázky použila subdodavatele.
56. Na základě všech výše uvedených důvodů zadavatel považuje důvody pro podezření Úřadu o možném spáchání správního deliktu za neopodstatněné a neodůvodněné.

III. Závěry správního orgánu

57. Úřad přezkoumal na základě § 112 a následujících ustanovení zákona případ ve všech vzájemných souvislostech, přičemž po zhodnocení všech podkladů, zejména dokumentace a na základě vlastního zjištění konstatuje, že zadavatel při zadání výše specifikované veřejné zakázky nepostupoval v souladu se zákonem, jak je uvedeno ve výroku I. tohoto rozhodnutí.

K výroku I. tohoto rozhodnutí

58. Podle § 6 zákona je zadavatel povinen při postupu podle tohoto zákona dodržovat zásady transparentnosti, rovného zacházení a zákazu diskriminace.
59. Zadavatel podle § 13 odst. 3 zákona nesmí rozdělit předmět veřejné zakázky tak, aby tím došlo ke snížení předpokládané hodnoty pod finanční limity stanovené v tomto zákoně.
60. Podle § 98 odst. 1 zákona může zadavatel rozdělit veřejnou zakázku na části, připouští-li to povaha předmětu veřejné zakázky.
61. V případě, že zadavatel rozdělit veřejnou zakázku na části, podle § 98 odst. 2 zákona uvede tuto skutečnost v oznámení či výzvě o zahájení zadávacího řízení a vymezí předmět jednotlivých částí veřejné zakázky a další požadavky související s rozdělením veřejné zakázky na části.
62. Pokud zadavatel rozdělit veřejnou zakázku na části, uvede podle § 98 odst. 3 zákona v oznámení či výzvě o zahájení zadávacího řízení, zda je dodavatel oprávněn podat nabídku na všechny či některé části veřejné zakázky nebo jen na jednu část veřejné zakázky.
63. Úřad v obecné rovině k otázce vymezení předmětu veřejné zakázky nejprve uvádí, že, byť je to výlučně zadavatel, který vymezuje předmět plnění veřejné zakázky (tedy charakter toho, co v rámci zadávacího řízení vlastně poptává), neboť pouze on sám zná nejlépe své vlastní potřeby, jež by měl co nejpřesněji a věcně definovat, nemůže k tomuto úkonu přistupovat zcela libovolně. I zde je totiž vázán zásadami uvedenými v ustanovení § 6 zákona, zejména zásadou zákazu diskriminace.
64. Jak vyplývá z rozsudku Nejvyššího správního soudu č. j. 1 Afs 20/2008 ze dne 5. 6. 2008, zákaz diskriminace stanovený v § 6 zákona přitom zahrnuje jednak zákaz diskriminace zjevné (přímé), tedy odlišného zacházení s jednotlivcem ve srovnání s celkem, jednak též zákaz diskriminace skryté (nepřímé), pokud tato vede v podstatě k obdobným právem zakázaným důsledkům souvisejícím s poškozování hospodářské soutěže a konkurenčního prostředí mezi dodavateli.
65. Porušení zákazu diskriminace se přitom zadavatel může při vymezení předmětu veřejné zakázky dopustit i tím, že vymezí předmět veřejné zakázky příliš široce, v důsledku čehož se o veřejnou zakázku mohli ucházet jen někteří dodavatelé, resp. dojde k zúžení okruhu potenciálních uchazečů o veřejnou zakázku, což lze dovodit např. z rozsudku Krajského soudu v Brně sp. zn. 62 Af 7/2010 ze dne 2. 3. 2010. Důležitá je tedy skutečnost, že v důsledku široce vymezeného předmětu veřejné zakázky mohlo nabídku podat méně dodavatelů, než kdyby byla jednotlivá plnění poptávána samostatně (např. rozdělením veřejné zakázky na části), což může způsobit porušení zásady zákazu diskriminace.
66. Při posuzování toho, zda vymezením předmětu veřejné zakázky nedošlo k porušení zásady zákazu diskriminace, je tedy třeba na prvním místě určit, zda předmět veřejné zakázky není

natolik odlišný, že jej měl zadavatel poptávat jako samostatné plnění, tedy jinými slovy řečeno, že měl zadat více veřejných zakázek, popřípadě měl veřejnou zakázku rozdělit na části podle § 98 zákona (viz níže).

67. Pro určení toho, co je v konkrétním případě jedinou veřejnou zakázkou, je zapotřebí vycházet z obecného pravidla, racionálně a logicky zdůvodnitelného, podle něhož jde-li o plnění, jež má být ve prospěch zadavatele podle předmětu veřejné zakázky uskutečňováno, svým charakterem totožné či obdobné, pak jde o plnění stejného nebo srovnatelného druhu, a tedy jde o plnění, které je jedinou veřejnou zakázkou. V této souvislosti lze využít i závěr Nejvyššího správního soudu uvedený v rozsudku sp. zn. 2 Afs 198/2006 ze dne 27. 6. 2007, ve kterém je uvedeno, že se má jednat o „ ... *plnění spolu úzce souvisejících zejména z hledisek místních, urbanistických, funkčních, časových nebo technologických...*“.
68. Ačkoli zákon neukládá zadavateli v § 98 zákona povinnost rozdělit předmět veřejné zakázky na části, když je stanovena pouze možnost takového rozdělení, nic nemění na tom, že zadavatel je povinen postupovat v souladu s ustanovením § 6 zákona, který zakotvuje základní zásady, na kterých je zadávací řízení postaveno. I zde je třeba poukázat na rozsudky Krajského soudu v Brně ve věci sp. zn. 62 Af 7/2010 ze dne 2. 3. 2010 a na něj navazující rozsudek Nejvyššího soudu ve věci sp. zn. 2 Afs 59/2010 ze dne 18. 1. 2011, kde bylo judikováno, že v případě, že zadavatel zadává dvě nesourodé plnění v rámci jedné veřejné zakázky a nerozdělí veřejnou zakázku na části dle § 98 zákona, mohl by postupovat v rozporu s ustanovením § 6 zákona a omezit tak okruh potenciálních dodavatelů. Dané rozhodnutí dále uvádí, že i kdyby bylo plnění důvodně zadáváno jako jediná veřejná zakázka, avšak připouštěla-li by povaha předmětu veřejné zakázky rozdělení na části, bylo by na místě, aby zadavatel institutu rozdělení veřejné zakázky na části využil, a to bez ohledu na to, že zákon jeho využití výslovně neukládá. V opačném případě by totiž zadavatel omezil hospodářskou soutěž a porušil tak ustanovení § 6 zákona. Zadavatel tedy musí využít všechny možnosti, které mu zákon (byť jako možnost, nikoli povinnost) dává, k tomu, aby se v zadávacím řízení diskriminace (resp. omezování konkurenčního prostředí) nedopouštěl.
69. Výše uvedené potvrdil Krajský soud v Brně i ve svém rozsudku ve věci sp. zn. 62 Af 57/2011 když uvedl, že: „*Jestliže zadavatel, byť podle svého vlastního rozhodnutí, poptává plnění, které není plněním, jež je nutno z technických a ekonomických důvodů poptávat společně, jako plnění jediné (společné), přitom podmínkám vycházejícím z takto nastavené poptávky, jež se projevuje v samotném vymezení předmětu veřejné zakázky, může vyhovět pouze velmi omezený počet dodavatelů, zatímco při oddělené zadavatelově poptávce po takto dle úvahy zadavatele spojeném plnění by se o zakázky v jednotlivých oblastech plnění mohl ucházet vyšší počet dodavatelů, přitom obě plnění jsou plněními, jež se jinak poskytují samostatně, pak takový postup lze kvalifikovat jako diskriminační, odporující zásadám podávaným v § 6 zákona.*“.
70. Úřad dále uvádí, že pro posouzení, zda vymezením předmětu veřejné zakázky nedošlo k porušení zásady zakazu diskriminace, je nezbytné určit, zda zadavatel měl povinnost rozdělit veřejnou zakázku na části, resp., zda povaha předmětu veřejné zakázky připouštěla, aby byla na části rozdělena. Krajský soud v Brně uvedl, že: „*K tomu, aby bylo možno dospět k závěru, zda zadavatel byl povinen v daném případě veřejnou zakázku rozdělit či nikoliv, je tedy třeba posoudit, zda povaha předmětu veřejné zakázky rozdělení připouštěla. Rozdělení veřejné zakázky na části přichází v úvahu obecně tehdy, pokud plnění v rámci jednotlivých částí budou*

plněními svým charakterem odlišnými. Naopak rozdělení veřejné zakázky na části vhodné nebude zejména tehdy, pokud bude předmět zakázky tvořen plněními navzájem se neodlišujícími nebo plněními, která na sebe úzce navazují. K rozdělení veřejné zakázky na části lze přistoupit zásadně tehdy, pokud je důvod předpokládat, že za plnění po částech bude zadavatel platit v součtu nižší cenu. Tak tomu zpravidla může být právě v situaci, kdy rozdělení veřejné zakázky na části může přinést více nabídek a tedy i větší soutěž konkurujících si dodavatelů a z toho vyplývající nižší nabídkovou cenu.“

71. V daném případě Úřad shledal, že ačkoli předmětem obou částí předmětné veřejné zakázky je dodávka nábytku, nejedná se o části natolik stejnorodé, aby mohly být zadány jako jediná veřejná zakázka nerozdělená na části ve smyslu § 98 zákona. K tomuto závěru Úřad došel, neboť předmětem jednotlivých částí je dodávka kancelářského a laboratorního nábytku, tedy dodávka zcela jiného druhu nábytku, přičemž ze zadávacích podmínek na předmětnou veřejnou zakázku nevyplývá vzájemná provázanost předmětných částí plnění šetřené veřejné zakázky, tak aby bylo nutné je zadávat v rámci jedné veřejné zakázky nerozdělené na části. Odlišnou povahu a praktickou neprovázanost předmětných částí plnění šetřené veřejné zakázky dokládá i způsob, jakým zadavatel vymezil požadavky k prokázání technických kvalifikačních předpokladů dle § 56 odst. 1 zákona, když po uchazečích požadoval předložení zvláště 5 osvědčení o realizaci referenčních zakázek spočívajících v dodávce kancelářského nábytku a zvláště 5 referenčních zakázek spočívajících v dodávce laboratorního nábytku, a nikoli předložení osvědčení týkající se dodávky obou druhů nábytku, ať až kumulativním nebo alternativním vymezením dodávky laboratorního a kancelářského nábytku.
72. Z výše uvedeného přitom plyne, že zadáním veřejné zakázky nerozdělené na části se zadavatel mohl připravit o další nabídky dodavatelů schopných plnit veřejnou zakázku, čímž skrytě diskriminoval minimálně tyto potencionální dodavatele. Výsledkem postupu zadavatele byla pouze jedna podaná nabídka na nerozdělenou veřejnou zakázku na části, a to i přesto, že si zadávací dokumentaci vyzvedli další dodavatelé.
73. Nesourodost předmětných částí plnění, ale i negativní následky zvoleného postupu zadavatele na soutěžní prostředí pak dostatečně potvrzuje také soubor všech odpovědí dodavatelů na dotazy položené jak Úřadem, ale také zadavatelem, kterým zadavatel ve svém vyjádření argumentuje. Všichni zadavatelem oslovení dodavatelé sice jednohlasně konstatovali, že v nerozdělení předmětu veřejné zakázky nespátřují jakoukoliv diskriminaci, současně však někteří také uvedli, že by byli v případě podání nabídky nuceni využít subdodavatele (POTRUSIL s.r.o., HEZKÝ DOMOV s.r.o., HASPO SYSTÉM s.r.o.), přičemž nelze odhlédnout od skutečnosti, že z žádné odpovědi nevyplývá, že by byl některé z dodavatelů schopen realizovat předmět plnění samostatně. Ostatní zadavatelem oslovení dodavatelé (DŘEVOJAS výrobní družstvo, TOKA s.r.o., NADOP-VÝROBA NÁBYTKU a.s.) se k jejich případnému způsobu zajištění celého plnění předmětu veřejné zakázky nevyjádřili, pouze na podporu argumentace zadavatele konstatovali, že se tímto postupem zadavatele necítí být diskriminováni, což samo o sobě neosvědčuje zákonnost postupu zadavatele.
74. Závěry Úřadu o diskriminačním nastavení zadávacích podmínek pak dále potvrzují také vyjádření dodavatelů, kteří si sice vyžádali zadávací dokumentaci k šetřené veřejné zakázce, avšak nabídku již nepodali. Tři ze čtyř oslovených dodavatelů uvedli, že by v případě rozdělení veřejné zakázky usilovali o dílčí část veřejné zakázky, tedy buď o kancelářský nábytek (MY DVA group a.s.), či laboratorní nábytek (HANYKO Praha s.r.o. a

ENVINET a.s.). Čtvrtý oslovený dodavatel INTERIER ŘÍČANY a.s. svoje stanovisko zadavateli nezaslal. Závěr o diskriminačním nastavení zadávacích podmínek potvrzuje i Úřadem dále oslovený dodavatel PROFIL NÁBYTEK a.s. který uvedl, že část veřejné zakázky spočívající v dodání laboratorního nábytku by plnil prostřednictvím subdodavatele, který se na tuto výrobu specializuje.

75. O faktickém negativním vlivu zadavatelem požadovaného plnění na soutěžní prostředí pak dále svědčí i skutečnost, že zadavatel ve lhůtě pro podání nabídek obdržel pouze jedinou nabídku, přičemž i tato (nabídka vybraného uchazeče) byla zpracována a podána ve sdružení dvou dodavatelů, kteří, jak vyplývá například z předložených referenčních listů, se zabývají výrobou a dodávkami právě buď laboratorního, nebo kancelářského nábytku.
76. Úřad tak na základě shora uvedeného konstatuje, že zadavatel nesprávně vymezil předmět veřejné zakázky, když poptával laboratorní a kancelářský nábytek v rámci jednoho zadávacího řízení bez rozdělení veřejné zakázky na části. Na základě shora uvedených informací je zřejmé, že poptávat laboratorní a kancelářský nábytek odděleně je nikoliv pouze možné, ale navíc nutné, a to s ohledem na zaměření dodavatelů, kteří se v drtivé většině případů zaměřují buď pouze na laboratorní, nebo pouze na kancelářský nábytek. Vzhledem k tomu, že zadavatel mohl obdržet více nabídek na jednotlivé části plnění, pokud by předmětnou veřejnou zakázku rozdělil na části podle § 98 zákona, je zjevné, že důsledkem postupu zadavatele bylo omezení soutěžního prostředí, které mohlo ovlivnit výběr nejvhodnější nabídky.
77. K části vyjádření zadavatele, v němž zadavatel uvádí, že z § 98 zákona nevyplývá povinnost rozdělit veřejnou zakázku na části, ale toto rozhodnutí ponechává vždy na úvaze zadavatele, Úřad odkazuje na bod 68 a bod 69 tohoto rozhodnutí.
78. Pokud jde o argumentaci zadavatele, že místem plnění šetřené veřejné zakázky byly jak kancelářské prostory, tak laboratorní prostory, resp. skutečnosti, že prostory laboratorní a kancelářské se prolínají a na sebe navazují, neboť v rámci objektů zadavatele jsou prostory, u kterých se nedá jednoznačně určit zařazení do provozu laboratoře nebo kanceláře, Úřad uvádí, že tento argument nijak nedokládá, že by byla část předmětu na dodávku laboratorního nábytku a část předmětu veřejné zakázky na dodávku kancelářského nábytku natolik provázané, že by nebylo možné, aby zadavatel rozdělil předmětnou veřejnou zakázku na části podle § 98 zákona. V podstatě jediný věcný argument svědčící určité míře provázanosti předmětných částí veřejné zakázky je tvrzení zadavatele, že skříně laboratorní a kancelářské mají mít jednotný vizuál. Ani tato skutečnost však není důvodem pro to, aby zadavatel způsobem, jakým vymezil předmět šetřené veřejné zakázky, omezil soutěžní prostředí. Zadavatel je při zadávání veřejné zakázky povinen postupovat v souladu se zásadou zákazu diskriminaci podle § 6 zákona, přičemž požadavek estetické jednotnosti interiéru neodůvodňuje diskriminační postup při vymezení předmětu šetřené veřejné zakázky. S ohledem na tuto skutečnost Úřad nepovažuje jako dostatečný argument spočívající v možnosti přesunu mobiliáře mezi jednotlivými prostory za zachování jednotného vizuálu. Zadavateli nic nebránilo, aby si své požadavky, tj. i požadavky na estetickou jednotnost, za současného dodržení § 6 zákona vymezil v rámci předmětu jednotlivých částí veřejné zakázky rozdělené podle § 98 zákona. Obdobně povinnost zadavatele postupovat s péčí řádného hospodáře a omezovat závazkové vztahy na minimum z důvodu odpovědnosti, záruk apod. nikterak neoproštuje zadavatele od povinnosti vymezit předmět veřejné zakázky nediskriminujícím způsobem. Jako nedůvodný Úřad rovněž vnímá, v souvislosti s povinností

zadavatele postupovat při zadávání veřejné zakázky v souladu se zásadou zákazu diskriminace, argument zadavatele o zjednodušení reklamačního řízení. Zadavateli opět nic nebránilo, aby si veškeré požadavky na záruky a úpravu případného reklamačního řízení za současného dodržení § 6 zákona vymezil v rámci zadávacích, resp. obchodních podmínek jednotlivých částí veřejné zakázky rozdělené podle § 98 zákona.

79. Pokud jde o argument zadavatele uvedený pod bodem 44 tohoto rozhodnutí, podle něhož při rozdělení předmětné veřejné zakázky na části by byl zadavatel nucen zajistit službu koordinátora dodávek, což by mělo za následek neúčelné vynaložení dalších finančních prostředků, Úřad uvádí, že tento argument zadavatele je irelevantní, neboť zadavatel je povinen při zadávání veřejné zakázky postupovat v souladu se zákonem. Pokud zadavatel shledá, že za účelem koordinace předmětných dodávek je vhodné využít služeb dodavatele, je zadavatel k tomuto oprávněn (nikoli povinen), avšak jak již uvedl Nejvyšší správní soud ve svém rozsudku č. j.: 1 Afs 20/2008-152 ze dne 5. 6. 2008, cílem zákona je „zajištění hospodárnosti, efektivnosti a účelnosti nakládání s veřejnými prostředky. Zákon tohoto cíle dosahuje především vytvářením podmínek pro to, aby smlouvy, jejichž plnění je hrazeno z veřejných prostředků, byly zadavateli uzavírány při zajištění hospodářské soutěže a konkurenčního prostředí mezi dodavateli“. Pokud tedy zadavatel nerozdělil předmět veřejné zakázky na části ve smyslu § 98 zákona, ačkoli v daném případě byl tento postup namístě, neboť by mohl obdržet pro jednotlivé části více nabídek a tedy i vhodnější (levnější) nabídku, je nutno postup zadavatele označit jako v rozporu se zásadou zajištění hospodářské soutěže a konkurenčního prostředí mezi dodavateli, a tím i v rozporu se zásadou zajištění hospodárnosti, efektivnosti a účelnosti nakládání s veřejnými prostředky, které vycházejí ze smyslu zákona. Pokud by tedy zadavatel rozdělil předmět veřejné zakázky na části, není vyloučeno, že by zadavatel dosáhl finanční úspory, a to i za využití služeb koordinátora, jehož údajnou potřebou v případě rozdělené veřejné zakázky zadavatel argumentuje. Ostatně zadavateli nic nebránilo stanovit jako samostatné hodnotící kritérium poskytnutí koordinačních služeb a hodnotit kvalitu koordinačních služeb, pokud považoval poskytnutí těchto služeb v rámci realizace předmětu plnění veřejné zakázky jako důležité. Skutečnost, že případná vyšší administrativní a logistická náročnost, která by s rozdělením veřejné zakázky na části a s umožněním podávání nabídek na jednotlivé části mohla být spojena, není samo o sobě důvodem, který by ospravedlňoval případné omezení konkurence, neboť tato okolnost nemá vliv na posouzení samotného věcného charakteru předmětu plnění, jak potvrdil i Krajský soud v Brně ve svém rozsudku č. j.: 62 Af 57/2010-535 ze dne 9. 12. 2010, jakož i v rozsudku č. j.: 62 Af 7/2010-135 ze dne 2. 3. 2010.
80. Pokud jde o část vyjádření zadavatele zpochybňující relevantnost vyjádření Úřadem dotazovaných dodavatelů k dané věci, Úřad uvádí následující. Základ zadavatelovy argumentace vychází z přesvědčení zadavatele, že v případě, že dodavatelé nebyli schopni realizovat celou část předmětu plnění veřejné zakázky, mohli se o veřejnou zakázku účastnit společně s dalšími dodavateli, konkrétně zadavatel uvádí možnost využití subdodavatele. Ačkoli dodavatelé mohli v tomto konkrétním případě uzavřít sdružení s jiným dodavatelem, který dodává plnění v oblasti, ve které nedodává první dodavatel, popřípadě možnost dodat zbývající plnění subdodavatelky, ani tato skutečnost nemůže ospravedlnit zadavatelův postup spočívající v nastavení zadávacích podmínek veřejné zakázky (stanovení předmětu plnění), který bude diskriminovat ostatní dodavatele schopné splnit určitou neoddělenou, avšak zcela jistě oddělitelnou, část plnění. Takové vymezení předmětu veřejné zakázky je třeba posuzovat

objektivně, tedy zda taková situace fakticky nastala bez ohledu na to, že potenciální dodavatel neudělal něco, co dle zákona udělat mohl (sdružit se s jiným dodavatelem, plnit nabídku subdodavately). Jak podání společné nabídky, tak podání nabídky, v níž bude počítáno se subdodávkou, nemůže soutěžní prostředí zajišťovat způsobem srovnatelným, jako podání nabídek, které budou mezi sebou ve skutečnosti soutěžit. Úřad v této souvislosti odkazuje na rozsudek Krajského soudu v Brně ve věci sp. zn. 62 Af 7/2010 ze dne 2. 3. 2010 a na něj navazující rozsudek Nejvyššího soudu ve věci sp. zn. 2 Afs 59/2010 ze dne 18. 1. 2011, kde bylo judikováno, že je-li předmět veřejné zakázky vymezen příliš široce (lze-li plnění v něm zahrnuté dodávat samostatně a děje-li se tak v praxi) a v důsledku toho podává nabídku méně dodavatelů než v situaci, kdy by byla plnění poptávána samostatně, vede to k diskriminaci těch dodavatelů, kteří byli schopni podat nabídku na jednotlivá plnění, nicméně nejsou schopni nabídnout plnění všechna, bez ohledu na jejich možnost zajistit si subdodávky nebo podávat společnou nabídku; tím se totiž diskriminační účinek s vlivem na efektivní soutěžní prostředí, v němž se dodavatelé o veřejnou zakázku mají nacházet, nikterak neeliminuje.

81. Správným a relevantním záměrem zadavatelů v každém zadávacím řízení by měla být snaha o získání co největšího počtu nabídek, z nichž bude zákonným způsobem schopen vybrat právě tu nejvýhodnější. Zadavatel v šetřeném případě (ačkoliv pro to neměl relevantní důvod) postupoval právě naopak, když stanovil zadávací podmínky tak, že potenciální dodavatele prokazatelně od účasti v zadávacím řízení odradil či jim účast přímo znemožnil, přičemž výsledkem jeho postupu je skutečnost, že v zadávacím řízení obdržel pouze jedinou nabídku, která dále pro splnění všech jím stanovených podmínek musela být podána ve sdružení. Zadavatel tak postupoval právě proti smyslu stanovených pravidel zákona, přičemž o jeho negativním vlivu na soutěžní prostředí není s ohledem na výše uvedené pochyb.
82. S ohledem na výše uvedené Úřad uzavírá, že zadavatel nedodržel zásadu zákazu diskriminace stanovenou v § 6 zákona v návaznosti na § 98 odst. 1 zákona, když nerozdělil veřejnou zakázku na části, konkrétně na část spočívající v dodávce laboratorního nábytku a na část spočívající v dodávce kancelářského nábytku, ačkoliv povaha předmětu plnění veřejné zakázky rozdělení na části připouštěla, a tím omezil okruh možných dodavatelů.

K výroku II. tohoto rozhodnutí — uložení sankce

83. Podle § 120 odst. 1 písm. a) zákona se zadavatel dopustí správního deliktu tím, že nedodrží postup stanovený tímto zákonem pro zadání veřejné zakázky, přičemž tím podstatně ovlivnil nebo mohl ovlivnit výběr nejvhodnější nabídky, a uzavře smlouvu na veřejnou zakázku.
84. Zadavatel se dopustil správního deliktu tím, že nedodržel zásadu zákazu diskriminace stanovenou v § 6 zákona v návaznosti na § 98 odst. 1 zákona, tím omezil okruh možných dodavatelů, neboť nerozdělil veřejnou zakázku na části, ačkoliv povaha předmětu veřejné zakázky rozdělení na části připouštěla a zároveň rozdělení veřejné zakázky na části nebránilo ustanovení § 13 odst. 3 zákona. Tento postup zadavatele mohl podstatně ovlivnit výběr nejvhodnější nabídky a zadavatel uzavřel s vybraným uchazečem dne 6. 7. 2012 Smlouvu o dílo č. 107/12.

85. Jelikož zadavatel uzavřel smlouvu s vybraným uchazečem na základě postupu, při němž nedodržel postup stanovený citovaným zákonem pro zadání veřejné zakázky, naplnil tak skutkovou podstatu správního deliktu podle ustanovení § 120 odst. 1 písm. a) zákona a proto Úřad uložil zadavateli pokutu, jak je uvedeno ve výroku II. tohoto rozhodnutí.
86. Podle § 121 odst. 3 zákona odpovědnost právnické osoby za správní delikt zaniká, jestliže Úřad o něm nezhájil řízení do 3 let ode dne, kdy se o něm dozvěděl, nejpozději však do 5 let ode dne, kdy byl spáchán. Toto ustanovení ve znění zákona po novele č. 40/2015 Sb. je pro pachatele správního deliktu příznivější, a proto musí být v této věci aplikováno.
87. V šetřeném případě se Úřad o spáchání správního deliktu dozvěděl na základě podnětu, který obdržel dne 14. 10. 2013, přičemž správní řízení bylo zahájeno 27. 7. 2015, nedošlo tedy k zániku subjektivní lhůty vymezené zákonem pro zahájení správního řízení. Vzhledem ke skutečnosti, že dne 6. 7. 2012 byla zadavatelem uzavřena Smlouva o dílo č. 107/12, objektivní lhůta pro zahájení správního řízení tak byla rovněž zachována. Z uvedeného vyplývá, že v šetřeném případě odpovědnost zadavatele za správní delikty podle zákona nezanikla.
88. Podle § 120 odst. 2 písm. a) zákona se za správní delikt uloží pokuta do 5 % ceny zakázky, nebo do 10.000.000,- Kč, nelze-li celkovou cenu veřejné zakázky zjistit, jde-li o správní delikt podle odstavce 1 písm. a), c) nebo d) zákona.
89. Cena veřejné zakázky, při jejímž zadání se zadavatel dopustil správního deliktu, a za kterou může být zadavateli uložena pokuta, činí podle čl. 4. „Cena díla“ Smlouvy o dílo č. 107/12 ze dne 6. 7. 2012 částku ve výši 7.713.404,40 Kč s DPH. Horní hranice možné pokuty (5 % ceny veřejné zakázky) tak činí 385.670,22 Kč.
90. Vzhledem ke zjištěnému správnímu deliktu Úřad přistoupil k uložení pokuty, neboť veřejná zakázka je již realizována a nápravy nelze dosáhnout jinak.
91. Podle § 121 odst. 2 zákona se při určení výměry pokuty zadavateli, který je právnickou osobou, přihlédne k závažnosti správního deliktu, zejména ke způsobu jeho spáchání a jeho následkům a k okolnostem, za nichž byl spáchán.
92. Z hlediska přiměřenosti sankce vzal Úřad v úvahu následující skutečnosti.
93. Co se týká stupně závažnosti správního deliktu, vzal Úřad v úvahu skutečnost, že zadavatel tím, že předmětné veřejné zakázky nezadával řádným způsobem, neoprávněně omezil soutěžní prostředí. Omezení soutěžního prostředí je přitom považováno za jedno z nejzávažnějších pochybení v procesu zadávání veřejných zakázek. V důsledku uvedeného postupu zadavatele nelze vyloučit, že v případě, kdy by zadavatel postupoval v souladu se zákonem, mohl obdržet i nabídky jiných dodavatelů, kteří by mohli předložit ekonomicky výhodnější nabídky než vybraný dodavatel, s nímž zadavatel uzavřel předmětnou smlouvu.
94. Jako polehčující okolnost však vzal Úřad v úvahu pravděpodobnou (pohnutku) motivaci zadavatele, když zahrnutím veškerých dodávek do posuzované veřejné zakázky se zadavatel zřejmě snažil vyhnout se vyšší administrativní a logistické náročnosti pořízení jednotlivých komodit v samostatném zadávacím řízení, a dosáhnout tak eventuální domnělé úspory finančních prostředků. Ačkoliv tento motiv nemůže legitimizovat omezení konkurence, k níž v konečném důsledku došlo, Úřad jej zohlednil při stanovení výše pokuty.

95. Úřad dále jako polehčující okolnost zohlednil rovněž dobu, která od spáchání správního deliktu uvedeného ve výroku I. tohoto rozhodnutí do doby jeho potrestání uplynula, neboť s prodlužujícím se okamžikem potrestání se (s ohledem na kritérium přiměřenosti) relativizuje základní vztah mezi spáchaným deliktem a ukládanou sankcí, kdy doba mezi porušením právní povinnosti a rozhodnutím o sankci má i bezprostřední vliv na účel trestu, jehož má být uložením konkrétní sankce dosaženo.
96. Úřad při stanovení výše pokuty dále přihlédl i k ekonomické situaci zadavatele. Z „Výroční zprávy o činnosti a hospodaření za rok 2014“ zveřejněné ve sbírce listin rejstříku veřejných výzkumných institucí, Úřad zjistil, že zadavatel měl za rok 2014 výnosy ve výši 236 782 000,- Kč, přičemž výsledek hospodaření po zdanění činil 1 794 000,- Kč. Úřad konstatuje, že stanovenou výši pokuty nelze vzhledem k výši finančních prostředků, kterými zadavatel disponuje, považovat za likvidační.
97. Pokuta uložená zadavateli za nedodržení postupu stanoveného zákonem má splnit dvě základní funkce právní odpovědnosti, a to funkci represivní — postih za porušení povinností stanovených zákonem, a především funkci preventivní, která směřuje k předcházení porušování zákona, resp. k jednání, které je se zákonem v souladu. Po zvážení všech okolností případu a uvážení všech argumentů, Úřad při určení výměry uložené pokuty preferoval preventivní charakter uložení sankce a stanovenou pokutu ve výši 30.000,-Kč (slovy třicet tisíc korun českých) posoudil vzhledem k souvislostem případu jako dostačující.
98. Pokuta je splatná do dvou měsíců od nabytí právní moci tohoto rozhodnutí na účet Celního úřadu v Brně, u pobočky České národní banky v Brně číslo 3754-17721621/0710, variabilní symbol — 708 92 156.
99. Na základě výše uvedených skutečností a po zhodnocení všech okolností Úřad rozhodl tak, jak je uvedeno ve výroku II. tohoto rozhodnutí.

POUČENÍ

Proti tomuto rozhodnutí lze do 15 dnů ode dne jeho doručení podat rozklad k předsedovi Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže, a to prostřednictvím Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže - Sekce veřejných zakázek, tř. Kpt. Jaroše 7, Brno. Včas podaný rozklad má odkladný účinek. Rozklad se podává s potřebným počtem stejnopisů tak, aby jeden stejnopis zůstal správnímu orgánu a aby každému účastníku řízení mohl Úřad zaslat jeden stejnopis.

otisk úředního razítka

JUDr. Josef Chýle, Ph.D.
místopředseda

Obdrží

Ústav přístrojové techniky AV ČR, v. v. i., Královopolská 62/147, 612 64 Brno

Vypraveno dne

viz otisk razítka na poštovní obálce nebo časový údaj na obálce datové zprávy